ISSN:2791-9609

"Somuncu Baba Bahçesinin Taze Çiçeği"

Çocuk

Somuncu Baba Dergisi'nin Ekidir.

EKİM 2022 / Yıl: 29 - Sayı: 264

(Bir Ayet)

"De ki;'Rabb'im ancak, açık ve gizli çirkin işleri, günahı, haksız saldırıyı, hakkında hiçbir delil indirmediği herhangi bir şeyi Allah'a ortak koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır." (7/A'râf, 33)

(Bir Hadis)

"(Din) kardeşinle (gereksiz) tartışmaya girme, onunla (incitici biçimde) şakalaşma ve ona yerine getiremeyeceğin sözü verme." (Tirmizî, Birr ve Sıla,58)

Editör'den Merhaba

Çok Çalışmak Gerekir

Bir öğrenci olarak derslerimize çok çalışmamız gerekir. Çünkü çalışmak kazanımlar sağlayan bir davranıştır. Hayatın devamı için, başarıyı yakalayabilmek için çalışmak lazımdır. Başarı çalışmanın sonucu olarak elde edilebilmektedir. Okuldaki derslerimiz başta olmak üzere çalışmanın önemi çok büyüktür. Kişi her zaman çalışkanlığı ile tanınıp bilinir. Hayat boyunca tembel olanlar bir başarıya ulaşamamıştır. Her hususta zarar etmişlerdir. Maddî manevî bir kazanç elde edememişlerdir. Başarının çalışmayla ve herkese faydalı olmakla mümkün olduğunu anlatan bir hikâyeyi birlikte okuyalım:

Adamın birisi gezerken ayaksız bir tilki görür ve hayrete düşer. "Nasıl yaşar bu hayvan, ne yer ne içer?" diyerek, Allah'ın lütfuna hayran olur.

Derken bir arslan çıkagelir, ağzında bir çakal taşımaktadır. Görkemli ve korkunç hayvan avının bir kısmını yer, doyunca kalanını bırakıp gider. Tilki artığa doğru sürünerek yaklaşır ve afiyetle yiyip karnını doyurur. Tilkinin yiyeceğinin ayağına geldiğini gören adam, kendi kendine,

"Bir tilkinin rızkını ayağına gönderen Allah benimkini neden göndermesin?" diyerek, çalışmasına gerek olmadığını, bir köşeye çekilip oturabileceğini düşünür. Ve ekler;

"Allah nasib etmezse, arslan bile gücüne güvenerek yiyecek bulamaz."

Düşündüğü gibi yapar.

"Rızkım Allah'ın görünmeyen hazinesinden gelir, gayret etmem gerekmiyor." diyerek beklemeye başlar. Bekler, bekler... Ne gelen, ne de giden olmaz... Günler geçip gitmektedir.

Tembel adam iyice zayıflar, eriyip bir deri bir kemik kalır. Güçsüz ve bitkin bir haldeyken bir ses duyar:

"Ey tembel adam! Kendini ayaksız bir tilkiye benzeterek neden miskin miskin oturuyorsun? Kalk! Yırtıcı arslan ol. Başkasının artığına göz dikmeyi bırak. Sana yakışan artık yemek değil, artık bırakmaktır. Gücüyle arslan gibi olan başkasından yiyecek bekler mi? Haydi kalk! Kolları sıva. Çalış ve rızkını kazan. Hem kendin ye hem muhtaçlara yedir."

Başarı dileklerimle...

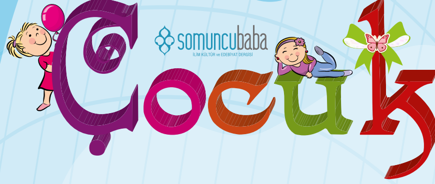

Musa TEKTAŞ

Çocuk Eki
Yıl: 16 Sayı: 189

ISSN: 2791-9609

Somuncu Baba Çocuk Dergisi
EKİM 2022 Yıl: 29 Sayı: 264

Somuncu Baba Dergisi'nin Ücretsiz Ekidir.

İmtiyaz Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Kemal Demir

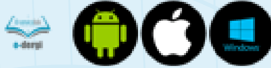
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
M. Hulûsi ERDEMİR

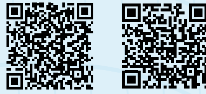
Yayın Editörleri
Musa TEKTAŞ
M. Nazmi DEĞİRMENCİ

Yayın Kurulu
Prof. Dr. Nihat ÖZTOPRAK / Prof. Dr. Ali YILMAZ
Prof. Dr. Sebahat DENİZ / Prof. Dr. Bilal KEMİKLİ
Prof. Dr. Abdullah KAHRAMAN
Prof. Dr. Ali AKPINAR

Grafik Tasarım
Es- Seyyid Osman Hulûsi Efendi Vakfı

Dergimizi, Web Sayfamız ve Mobil
Uygulamalarımız Üzerinden Okuyabilirsiniz:

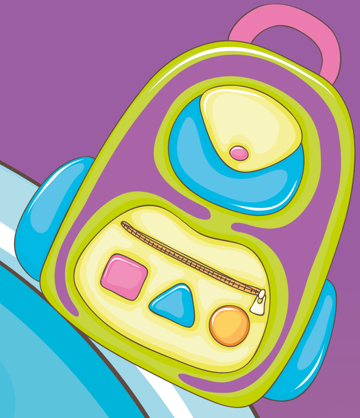

Basım-Yayım
Çamlıca Basın Yayın Eğitim Sağlık
Turizm İnşaat San. ve Ticaret A. Ş
Zaviye Mah. Hacı Hulûsi Efendi Cad.
No: 89 (44700) Darende / MALATYA
Tel:(422) 615 15 00 Faks:(422) 615 28 79
www. somuncubaba. net
cocuk@somuncubaba. net

İçindekiler

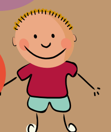

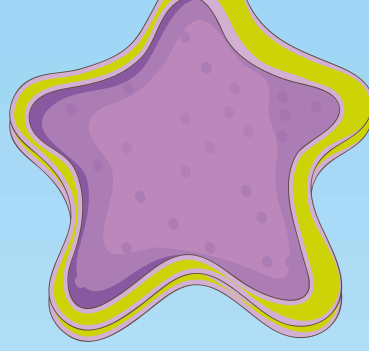
Çizimler:

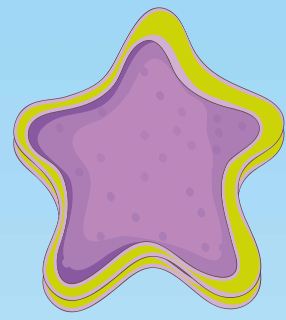
Feyzanur KESKİNTEPE

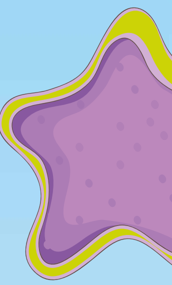
Merve GÖY

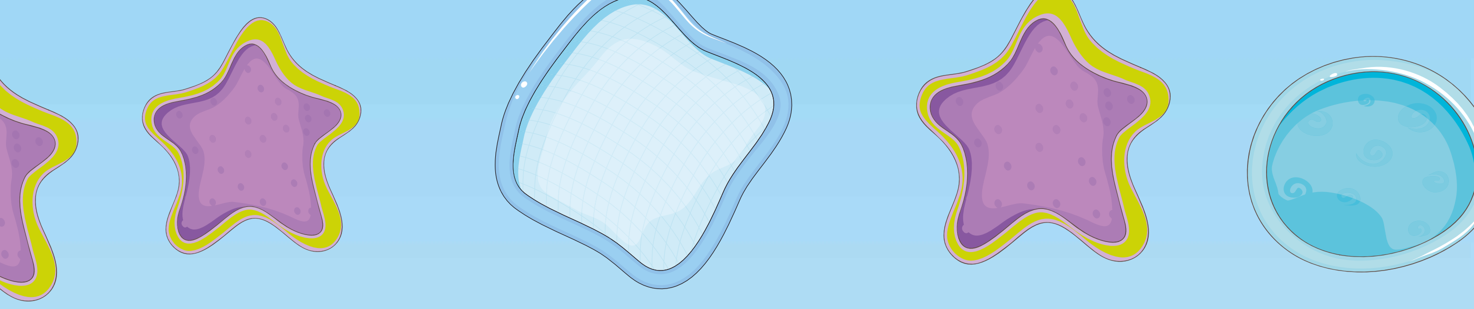

İşlerini Güzel Yapanlar

Sevgili çocuklar;

Bildiğiniz gibi insanlar toplu halde yaşarlar. Yaşantılarını devam ettirebilmek için birçok şeye ihtiyaç duyarlar. Bu ihtiyaçlarını karşılamak için meslekler meydana gelmiştir.

Çevrenize bakın, hayatımızı kolaylaştırmak için ne kadar çok uğraşı alanları olduğunu göreceksiniz. Allah herkese bir rızık kapısı açmıştır. İnsanlar çalışarak para kazanırlar ve ihtiyaçlarını gidermek için kazandıkları paraları harcarlar. Bu düzen böyle devam eder.

Kimseye muhtaç olmamak için çalışmalıyız. Allah çalışan kullarını sever, tembellik yapanları, başkalarına yük olanları sevmez. Mehmet Akif Ersoy ne güzel söylemiş:

Kim kazanmazsa bu dünyada bir ekmek parası

Dostunun yüz karası, düşmanının maskarası.

Yaptığımız işi iyi öğrenmeliyiz. İşimizin ehli olmalıyız. İşimize özenmeliyiz. İnsanlar yaptığımız ve ürettiğimiz malları beğenirse bizi takdir ederler ve kazancımız daha da artar.

Mesleklerde iş ahlakı ve dürüstlük de çok önemlidir. Bize olan güven duygusunu zedelememeliyiz. Kimseyi kandırmamalı ve doğru sözlü olmalıyız.

Meslekler Geçidi

Doktor amca doktor amca
Sen gelirsin aklımıza
Bir yerimiz ağrıyınca
İlaçların tatlı olsun
Mikropları hemen kovsun

Bakkal amca bakkal amca
Koşuyoruz hemen sana
Karnımız çok acıkınca
Taze ekmek, zeytin, peynir
Aman ne de güzel yenir

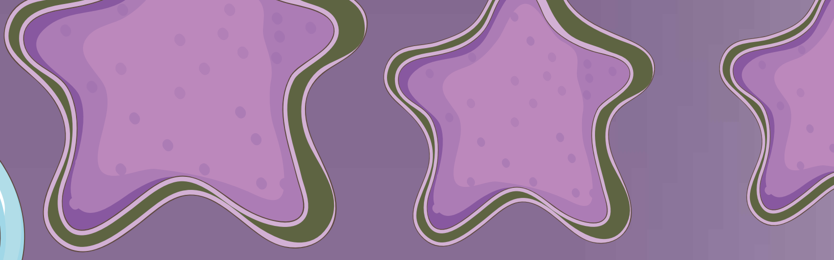
Polis amca polis amca
Akşam hava kararınca
Aman dikkat polis amca
Hırsız, arsız senden korksun
İyiler hep mutlu olsun

Çiftçi amca çiftçi amca
Meyve, sebze, buğday, arpa
Çok olur iyi bakınca
Ürün bereketli olsun
Memlekette bolluk olsun

Şoför amca şoför amca
Hava yağmurlu olunca
Üstümüze su sıçratma
Ne olursun sürat yapma
Aman yolda bize çarpma.

Emine
Yılmaz
DERECİ

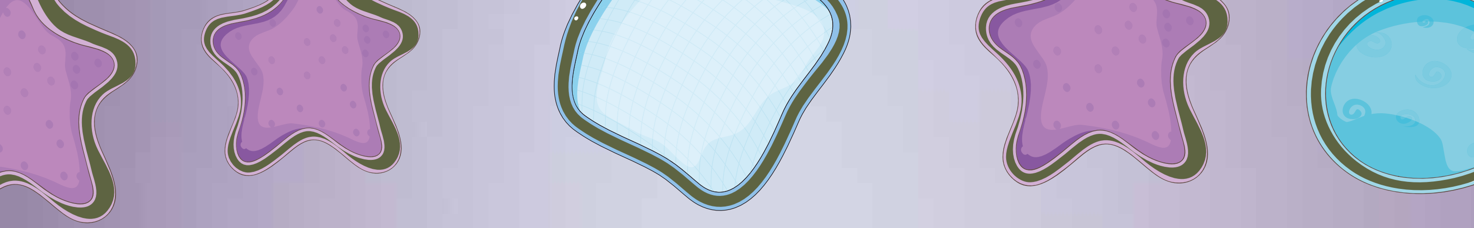

El Emeği Göz Nuru

Ödevimi bitirmenin mutluluğu içinde çalışma masamdan kalktım. Anneme biraz yardım etmek istiyordum. Akşama elde makarna kesecektik. Unun hamur olması, hamurun oklava yardımı ile açılması, yufkanın ince kesilerek erişte haline getirilmesi bana eğlenceli geliyordu. Annemi mutfakta ararken oturma odasında elinde bir tülbent ve oya ipleri ile buldum. Sordum,

- Ne yapacaksın bunlardan anne?

- İğne oyalı bir tülbent yapacağım.

Sonra iğneye ip geçirip, başladı iğneyle tülbentte düğümler atmaya.

Sordum;

- Ne zaman biter peki?

- Hemen bitmez Beyzanur. Günlerce sürebilir. Sonunda kenarları çiçek dolu bir tülbentte dönüşecek.

- Olamaz! Çok mu uzun sürecek!

- Bütün işler emek ister yavrum. Bazıları ise emeğin yanında, sabır ve dikkatte gerektirir. Benim tülbent gibi. Yapımının zaman aldığı, sabır isteyen bu gibi işleri anlatmak için el emeği, göz nuru deyimini kullanırız.

Annem bir yandan tülbentte iğneyi batıp çıkarıyor bir yandan da bana bir şeyler anlatmaya çalışıyordu. Benim aklım ise kesilip, akşama yenilecek olan makarnadaydı. Üzüntülü bir ses tonuyla,

- Bu tülbent bitmeyecek! Hani makarna kesecektik.

Annem elindekini bir kenara koyu;

- Bugün bitirmem gerekmiyor, boş vakitlerimde yapacağım Beyzanur. Haydi mutfağa...

Bir oh çektim..Annemin iğne oyası yapacağını düşünmeye başlamıştım çünkü. Annem hamuru yoğururken yüzüm gülüyordu. Elime oklavayı aldığımda kendimi aşçı gibi hissettim. İçimden 'Aşçı Beyzanur iş başında, yılmadan sabırla ve sevgiyle çalışacağım.' dedim Yufka açarken biraz zorlandım. Annem ise seri şekilde erişte keserken mutluydu.Onun emek vererek, sevgiyle yemek yapışını seyrettim.

Anladım ki emeksiz bir şey olmuyor. Makarna pişerken gözlerimi tencereden alamadım.Çıkan buharı bile gözüme hoş geliyordu. Makarnadan tatmamıştım ama çok lezzetli olduğunu düşünüyordum. Yapılışında benim de emeğim vardı çünkü.

Yaydan Çıkan Ok Gibi

Derleyen: Hamidullah HALICI / **Çizen**: Feyzanur KESKİNTEPE

Bir kadın komşularından birisi hakkında bir dedikoduyu yayıp duruyordu. Birkaç gün içinde bütün köy bu dedikoduyu duydu. Dedikodunun kurbanı derinden yaralandı ve incindi. Dedikoducu kadın daha sonra yaptığından pişman oldu ve çok üzüldü.

Hatasını nasıl tamir edebileceğini sormak için bilgeye gitti.

"Pazara git." dedi bilge. "Bir tavuk al ve onu kes. Eve dönerken tüylerini yol ve yol boyunca yere at." Nasihatin garipliğine şaşırsa da, denileni yaptı kadın.

Ertesi gün bilge bu defa şu tavsiyede bulundu: "Şimdi git ve dün attığın bütün o tüyleri topla ve bana getir." Kadın aynı yolu izledi, ama umutsuzluk ve korku içinde gördü ki, rüzgâr bütün tüyleri uçurup götürmüştü. Saatler süren arayışın sonunda elinde sadece birkaç tüyle dönebildi.

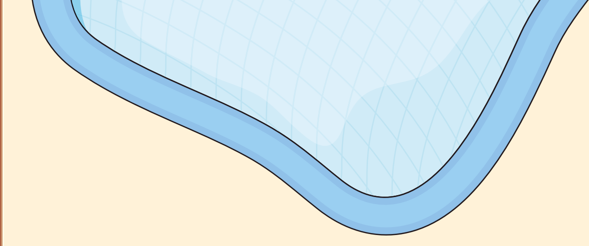

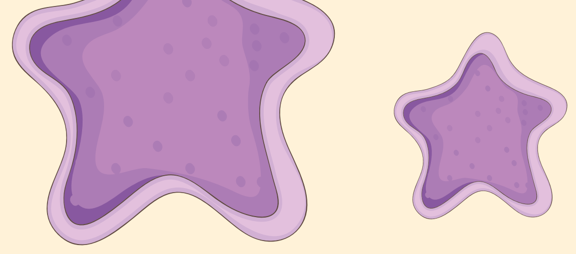
"Görüyorsun!" dedi yaşlı bilge. "Onları yere atmak mümkün, ama geri toplamak imkânsız. Dedikodu da öyle. Dedikodu yapmak ne kadar kolaysa, dedikoduyla işlediğin hatayı telafi etmen de o kadar zordur."

Naciye BEYZA

En Hayırlı ve Tatlı Kazanç

Yapımı uzun zaman alan ve çok emek isteyen işler için "El emeği göz nuru." İfadesi kullanılır. Emek; herhangi bir ürünün üretimi sırasında ortaya konan insan gücüdür.

El emeği göz nuru ürünler, dikkat ve sabır isteyen işlerdir. Değerli bir ürün ortaya çıkarmak için gözleri çok yorulur. Dikkatlice uzun süre çalışmak, göz emeği harcamak gerekir. Gözün dikkati, elin emeği gerekir.

El emeğine dayalı üretimlerde makineler kullanılmaz. Makineli üretimlere nazaran daha zor ve zahmetlidir. Üretimi daha uzun sürmektedir.

Teknoloji ilerledikçe makineler ile daha seri ve daha hızlı işler yapılmaya başlandı.

Gündelik hayatın ihtiyaçlarını bir çırpıda karşılamaya yönelik sektörler gelişti.Daha az insan gücü gerektiren, kolay elde edilen tekdüze üretimlere geçildi.

El emeğine dayalı üretim makine üretimine göre;

Daha özel, daha eşsiz, daha çok zaman alan, daha çok dikkat isteyen, kişinin kendinden bir şeyler kattığı, daha dayanıklı olabilen, çevreye daha az zarar veren bir üretim şeklidir.

El emeğine göz nuru üretim örnekleri; örgü, dikiş, nakış, el işlemeleri, elde üretilen seramik eşyalar, çini sanatı, hat sanatı, takı tasarımı, elde yapılan cam işleri, ahşap boyama, heykeltıraşlık, çeşitli sanat eserleri vb.

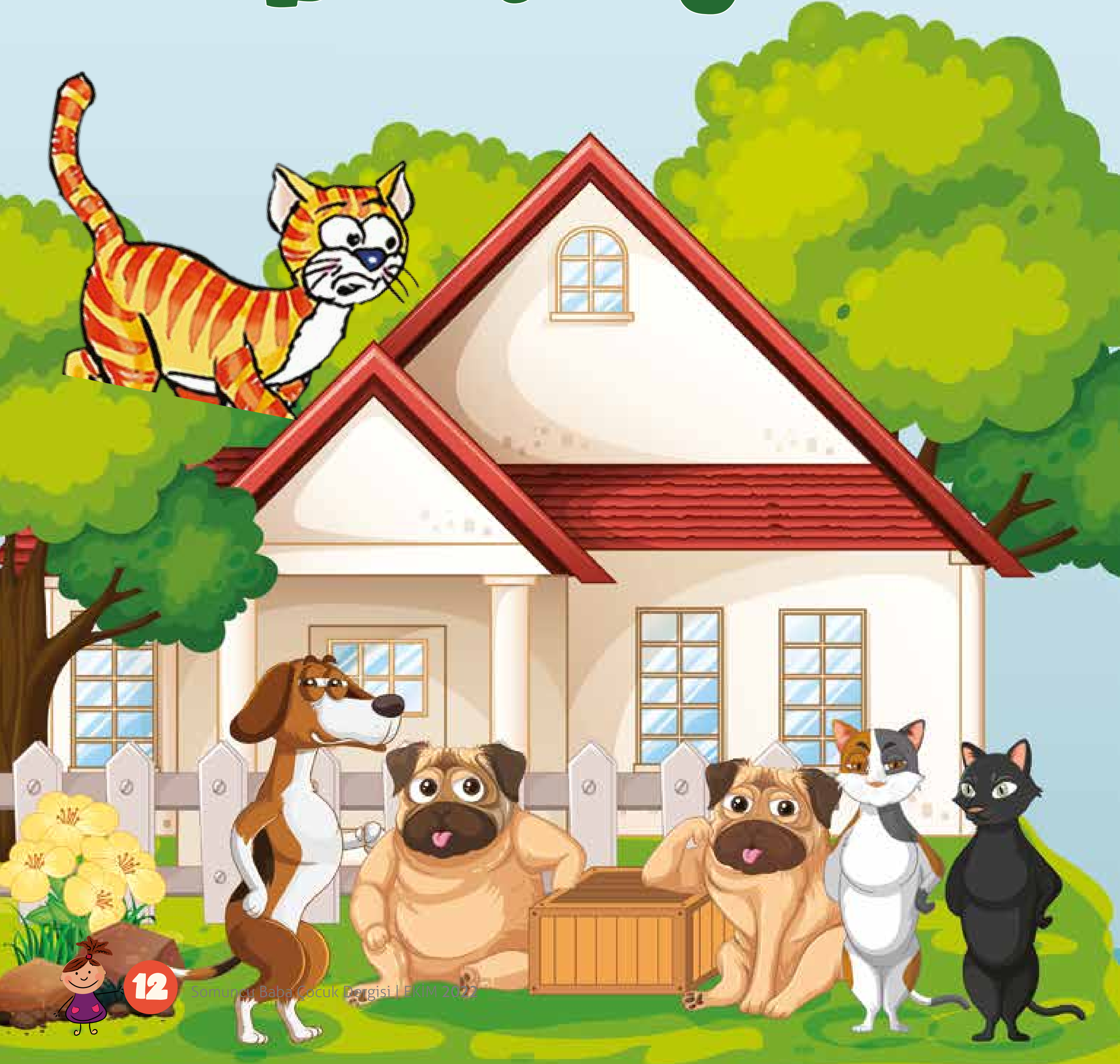
Ayrıca kurutulan yiyecekler, reçel, salça, sos gibi evlerde yapılan besinler, kişinin tarlasındaki ürünlerin büyük çoğunluğu el emeğidir. El emeğine dayalı üretim kültürümüzün bir parçasıdır. Bu nedenle daha korunması ve yaşatılması çok önemlidir.

El emeğine dayalı üretim tamamen insan gücü ile yapılan üretimdir. İlmek ilmek işlenir. Her ilmeğine sabır ve sevgi katılarak yapılır. Saatlerce, günlerce bıkmadan usanmadan fedakârlık yapılarak ürün ortaya çıkarılır. Birçok anı vardır onlarda. Her birinde farklı bir duygu ve düşünce, farklı bir yaşanmışlık vardır. İşleyen kişi her iliğinde ilmeğinde içindeki duyguları göz dikkati ve parmaklarıyla konuşturur. Yapılan işin her bir noktasında alın teri vardır. Makineden çıkma tekdüze ürünlere benzemezler. Yıllar geçse bile her zaman özel, her zaman güzel ve değerlidir. El emeği ürünler gelecek nesillere bırakılacak en değerli hediyedir.

El emeği; insanın yaşam boyu devam etmesi gereken en önemli uğraşıdır. İnsanların iç dünyasının aynasıdır. Bizleri nesilden nesile aktaracak çok önemli değerlerimizden biridir.

Raziye SAĞLAM

Hayvanların Dostluğu

Kedi Camgöz'ün Günlüğü

Sevgili çocuk dostlarım;

Dün köyün çocuklarından birkaçı konuşurlarken, köydeki kedi ve köpeklerin kavgalı olduklarını duyduk. Bu kavgalarda bazen kediler zarar da görüyormuş. Bunu duyunca çok üzüldük ve köye gidip konuşmaya karar verdik. Biz köye gittiğimizde hepsi toplanmıştı ama kediler bir tarafta, köpekler karşılarında birbirlerine kızgın kızgın bakıyorlardı. Bizi görünce her biri ön ayaklarını uzatarak şikâyete başladılar. Uzun Kulak büyük bir taşın üzerine çıkıp kuvvetlice havlayınca, hepsi birden sustu ve bize bakmaya başladı.

- Arkadaşlar! Şimdi köpeklerle kediler aralarından birer tane temsilci seçsin ve sırayla o anlatsın derdini. Biraz uzun sürse de birer temsilci seçtiler. Köpekleri "Ateş" adında bir kangal, kedileri de gözlerinin biri mavi biri yeşil olan uzun beyaz tüylü "Pamuk" adında bir Van Kedisi temsil edecekti Önce Pamuk konuştu:

- Uzun Kulak ve Camgöz buraya kadar gelip bizi dinlediğiniz için çok teşekkür ederiz. Aslında biz köpeklerle çok iyi anlaşıyorduk ama Ateş ve birkaç daha köpeğin yavruları gelip, bizim yavruların yanında kuvvetle havlayarak onları korkuttular. Sonra da arkalarını dönüp eşinerek yavrularımıza toprak attılar. Biz engel olmak için onlara doğru koşunca da bize saldırdılar,dedi ve sırtındaki yara izini gösterdi. Bembeyaz tüylerinin arasındaki kırmızı yara izi ne kadar fena görünüyordu.

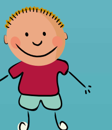
Sonra sözü Ateş'e verdik.

- Biz kedileri seviyoruz ve iyi geçinmek istiyoruz. Yanlarına gidip özür dilemek istedik ama hepsi birden üzerimize yürüdüler. Uzun Kulak son konuşmayı yapmadan önce kendi aramızda biraz konuştuk. Sonrasında Uzun Kulak

- Arkadaşlar! Hayvanlar olarak dostluğumuzun bozulmasına izin vermemeliyiz. Bunun için anne babalar yapılması gerekeni yapmalı. Kediler, köpekleri dinlemezseniz niyetlerini anlayamazsınız. Onlar özür dilesin ve sizler de kabul edin ki; bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da dostluğunuz devam etsin.Şimdi her iki taraf da yavruları getirsin buraya ve bizim önümüzde köpekler kedilerden özür dilesin.

Uzun Kulak konuşmasını bitirince, her iki grupta da yavruları getirmek için bir hareketlenme oldu. Biz de peşlerinden gittik. Biraz sonra gördüğümüz manzara görülmeye değerdi. Köpekler kedileri sırtlarına alıyor, koşarak taşıyıp hızla yere bırakıyorlar, sonra kediler tekrar hızla bir köpeğin daha üstüne çıkıyor köpek onu koşarak taşıyor. Bu şekilde bir arada öyle güzel eğleniyorlardı ki; onları görünce biz de dayanamadık hep birlikte oynamaya başladık. Yavrularla kedi ve köpek dostluğu böylece tekrar sağlanmış oldu.

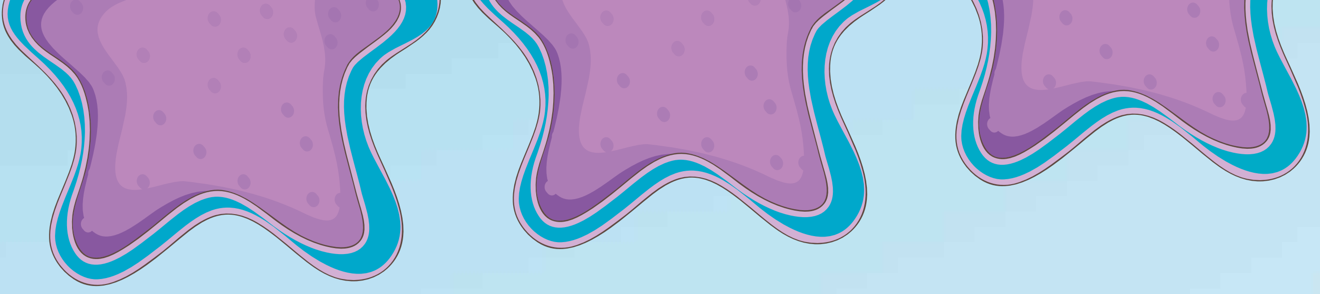
Görüşmek üzere çocuklar, hoşçakalın...

Ali
BÜYÜKÇAPAR

Çalışmak, Çalışmak

Sevgili yavrularım!

Defalarca duyduğunuz bir kelime var ki bunu yarınlarda siz de sıkça kullanacak, vakti saati geldiğinde büyüklerin ne demek istediğini anlayacaksınız: "Çalışın, çalışın!" Bu söz kulaklarınızda çınlayacak ama manasını anlamak için biraz zamanın geçmesini bekleyeceksiniz.

Size çalışmanız için bazı tavsiyelerde bulunmak istiyorum;

Çalışmak, bir iş meydana getirmek için zihnî ve bedenî güç sarf etmektir. Bu tarifteki zihin önceliğinin önemi büyüktür. Çalışma önce kafada başlar. Gönül dünyamızı hazırlamadan bu önemli vazifeyi yerine getirmek çok zordur.Uzun yıllar boyunca süren okul hayatı işte bu zihinsel çabanın bir sonuca ulaşması içindir. Okul vakitleri teorinin verildiği, bilginin zamana yayıldığı işlerin yuvasıdır. Bu vakitlerin heba edilmemesi gerekir. Okulda sıkıntı,derslerin zorlukları, arkadaşlar arası geçimsizlikler ve daha bunun gibi onlarca olumsuzluklarla mücadele etmek kaçınılmazdır.

İş hayatında görünür dünya kadar ötelerin de hakkının verilmesi gerekir.

Öte kelimesinin hangi manalarda kullanıldığını sözlüklere bakarak görmenizi istiyorum. Bu gün çalışırız ama ücretin alınması için ay sonunu beklemek gerekir. Önce iş sonra ücret. Hikmete ermek için sıralamaya dikkat eder misiniz?

Ahlakı işimizin mayası yapmak şart!

İşte size önemli kurallar:

1- Dürüst ve doğru sözlü olmak.

2- Yalandan uzak olmak.

3- Hilekârlık yapmamak.

4- Adaletli olmak

5- Rüşvet almamak.

Yoldaki işaretler gibi bu ilkeleri devamlı aklımız da tutmalı ki bereket işimizin can suyu olsun.

İnsanların dünyada huzurlu, mutlu, onurlu bir hayat sürdürmeleri çalışmaya bağlıdır. Dünya nimetlerinden yararlanabilmek, ülkelerin zenginleşmeleri çalışan insanların gayretlerine bağlıdır. Çalışmanın bizi onurlu yapan bir hikmet olduğunu unutmayalım arkadaşlar.

Bir Kitap

Sait ÖZER

Kuyruğunu Boyatan Sincap

Kitabın Adı: Kuyruğunu Boyatan Sincap
Yazar: Nehir Aydın Gökduman
Yayınevi: Timaş Çocuk
Çizer: Ayşe Yıldırım
Yayın yeri ve yılı: İstanbul/2021
Sayfa sayısı: 48
Yaş aralığı: 8+

Bazen hayatımızdan memnun olmayız; yeni şeyler yapmak, başkalarından farklı olmak, hayatımıza renk katmak isteriz. Elbette hayatımızda yeniliklerin olması güzeldir ancak alacağımız kararlarda, yapacağımız işlerde iyi düşünmeli, büyüklerimizden, tecrübeli insanlardan yardım almalıyız değil mi sevgili çocuklar? Aksi takdirde önünü arkasını iyi hesaplamadan aldığımız kararlar sonradan bizleri pişman edebilir. İşte minik sincap Puki'nin de başına gelenler tam da yukarıda söylediğimiz şeyleri yapmadığından oluyor. Yani anlık karar verme, büyüklerin fikirlerini sormama, acelecilik vs.

Puki, hayatından memnun değildir. Diğer sincaplara benzemek, annesinin Puki diyeceği yerde diğer kardeşleri ile onun ismini karıştırıp Sumi, Kupi, Rupi demesi onu rahatsız etmektedir. Ne yapacağım diye düşünürken bir tavus kuşu görür ve onun güneşte rengârenk parlayan kuyruğunu kıskanır. Tavus kuşunun kuyruğu gibi renkli bir kuyruğa sahip olmak ister. Bunun için ormandaki sarı, mavi, mor, kırmızı çiçeklere sürtünür ancak çiçeklerin rengini bir türlü alamaz. Bunun üzerine bir boyacı dükkânına gidip kuyruğunu boyatmaya karar verir, böylece diğer sincaplardan farklı olabilecektir.

Puki, aklına koyduğunu yapan bir sincaptır. Şehir ormana oldukça uzak olmasına rağmen şehre gider. Şehrin kalabalık caddelerinde hoplaya zıplaya yürürken bir ressamla karşılaşır. Ressamdan kuyruğunu boyaması için ricada bulunur. Ressam kabul eder ve Puki'nin kuyruğunu gökkuşağı renginde boyar. Puki, ormana döner. Diğer sincaplar önce onu tanıyamaz ve Puki'nin başka bir ormandan gelmiş yabancı bir sincap olabileceğini düşünürler. Fakat kısa bir süre sonra bu sincabın Puki olduğunu anlarlar. Puki'nin renkli kuyruğunun haberi ormanda hemen yayılır. Diğer sincaplar Puki'ye özenir. Onlar da şehre gidip ressama kuyruklarını boyatırlar. Artık ormanda sincapların hepsinin kuyruğu rengârenktir.

Bir gün ormana belgesel çekimi için kameralı insanlar gelir. Gökkuşağı kuyruklu sincapları görünce çok şaşırırlar. Onların belgeselini yaparlar. Belgesel televizyonda yayınlanınca başka insanlar bu özel sincaplar için farklı şeyler yapmak ister.

Ormana görevliler gelir ve çalışmaya başlar. Kısa sürede orman kocaman bir parka dönüşür. Artık sincaplar eskiden olduğu gibi kış için fındık, fıstık, ceviz toplamayı bırakır. Onlar için hazırlanan evlerinde her istedikleri insanlar tarafından karşılanmaya başlanır. Sincaplar hayatlarından memnundur ancak sonbaharın gelmesi ve insanların işlerine dönmeleriyle park bomboş kalır. Sincaplara hizmet edecek hiçbir dükkân, hiçbir insan kalmamıştır. Üstelik yağmurlarla beraber kuyruklarının boyaları da akmış ve eski hallerine dönmüşlerdir. Ayrıca onları şimdi daha büyük bir tehlike beklemektedir: Açlık. Neyse ki yazdan sakladıkları fındık, fıstık, cevizleri vardır bir süre onları yerler. Elbette bu duruma kalıcı bir çözüm bulmaları gerekmektedir çünkü kış yaklaşmaktadır. Sincaplar başka bir ormana gitmek için yola çıkar. Fıstık, fındık ve cevizi bol bir ormana gelirler. Yaşadıkları onlara iyi bir ders vermiştir. Artık hiçbiri içinde bulunduğu durumdan şikâyet etmez.

Evet sevgili çocuklar, Puki'nin yaşadıklarından bizim de alacağımız dersler olabilir, ne dersiniz?

İstanbul

İllerimizi Tanıyalım

Eyüp Sultan:

Peygamberimiz'i hicretinde evinde misafir eden sahabidir. Bu sebeple kendisine bu olaydan sonra Mihmandar-ı Nebevî denmiştir. 90'lı yaşlarında katıldığı İstanbul kuşatmasında şehit olmuştur.

Topkapı Sarayı:

Osmanlı İmparatorluğu Dönemi'nde padişahların ikamet ettiği Topkapı Sarayı 1478 yılında Fatih Sultan Mehmet tarafından yaptırılmış ve Osmanlı İmparatorluğunun 400 yıl boyunca merkezi olmuştur.

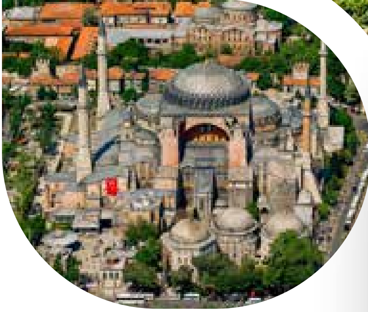

Galata Kulesi:

Eminönü'nün karşısında, Karaköy'ün arka tarafında bulunan Galata semtindeki bir kuledir. 528 tarihinde yaptırılan Galata Kulesinden İstanbul Boğazı ve Haliç rahatlıkla görülmektedir. Galata Kulesi, Fener Kulesi olarak yapılmıştır.

"İstanbul… Büyüleyici… Baş döndürücü… Göz kamaştırıcı… Üç büyük medeniyete başkentlik yapmış… Çok kolay âşık olacağınız ve çok zor ayrılacağınız bir şehir…"

Ayasofya Camii:

Bizans İmparatoru I. Jüstinyen tarafından M.S. 532 - 537 yılları arasında İstanbul'un tarihi yarımadasındaki eski şehir merkezine inşa ettirilmiştir. 1453 yılında İstanbul'un Türkler tarafından alınmasıyla Fatih Sultan Mehmet tarafından camiye dönüştürülmüştür.

Kız Kulesi

İstanbul Boğazı'nın Marmara Denizi'ne yakın kısmında, Salacak açıklarında yer alan küçük adacık üzerin 1110'da Bizans İmparatoru I. Aleksios, taş duvarla korunan ahşap bir kule inşa etti. Üsküdar'ın sembolü hâline gelen kule, Üsküdar'da Bizans devrinden kalan tek eserdir.

Yıldız Korusu:

Sultan III. Selim tarafından 18. yy. da yaptırılmıştır. Beşiktaş'ta olan parkta Malta Köşkü ve Çadır Köşkü adlı iki tane köşkle birlikte 400 yıldan daha yaşlı ağaçların yanı sıra havuzlar, şelaleler ve küçük göller vardır.

"İstanbul… Şarkılara, şiirlere, romanlara konu olmuş bir kültür ve tarih mozaiği… Dünyada eşi benzeri bulunmayan ve Avrupa ile Asya kıtaları üzerinde tarihi ve kültürel dokusuyla göz kamaştıran camiler, saraylar, parklar ve köşkler şehri İstanbul…" "İstanbul, muhteşem doğal güzellikleri, gökyüzüne uzanan minareleri, altın yaldızlı kubbeleri, sarayları, köşkleri, müzeleri, park ve bahçeleri, anıtları, kuleleri, kültürü ve çok daha fazlasıyla ziyaretçilerini büyülemektedir."

Ayşe Gül
PINAR

Çocuklar İçin Küçük Sözlük

Sadaka:

Allahu Teâlâ'nın rızasına niyet ederek ve hiçbir karşılık beklemeden muhtaç olanlara, fakirlere, bağışlanan mal, para veya her türlü iyilikte bulunmadır. Peygamberimiz (s.a.v.) bir hadis-i şeriflerinde "Mü'min kardeşinin yüzüne tebessüm etmek sadakadır." buyurmuştur.

Suhuf:

Dört büyük ilâhî kitap dışında gönderilen kitapçıklara denir. Peygamberlere Allahu Teâlâ tarafından gönderilen yüz dört kitaptan ilk yüz tanesidir. Bunlardan 10 suhûfu Hazreti Âdem (a.s.)'e, 50 suhûfu Şit (a.s.)'a, 30 suhufu İdris (a.s.)'a, 10 suhûfu İbrahim (a.s.)'a inmiştir.

Sure:

Sure Kur'an-ı Kerim'in ayetlerinden oluşan belirli bölümlerin adıdır. Kuran'da 114 sure vardır. Normal sıralamaya göre bunların ilki Fatiha, sonuncusu Nas suresidir. İniş sırasına göre ise ilk sure Alak, son sure Nasr suresidir. En uzun sure Bakara en kısa sure ise Kevser suresidir.

FATİHA SURESİ

Sünnet:

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in mübarek sözleri, yaptığı işleri ve görüp de engel olmadığı veya olumsuz bir şey söylemediği işlere denir. Peygamberimiz (s.a.v.) bir hadis-i şeriflerinde "Unutulmuş bir sünnetimi meydana çıkarana yüz şehit sevabı vardır." buyurmuştur.

HAYVANLAR ÂLEMİ

Nisa ERCİYES

Vampir Geyik

Su geyiği, Çin ve Kore'de bir türdür. Boynuzları yoktur; iki tane uzun köpek dişi vardır ve kuyrukları çok kısadır. Uzun köpek dişleri, Himalayalar'da yaşayan Misk geyiğinin dişlerine benzer; o nedenle iki tür de halk arasında "vampir geyik" olarak adlandırılmaktadır. Misk geyiği dağlık bölgelerde yaşayabilirken, su geyiği su kenarından uzaklaşmaz. Yaşam alanlarında bulunan küçük adacıklar arasında yüzdükleri de bilinmektedir. Zıplayışları tavşana benzemektedir. Su geyikleri, diğer geyikler gibi otçuldur. Uzun köpek dişlerini, sadece kavga ederken kullanırlar.

Dikenli Kertenkele

Dikenli kertenkeleler Avustralya'da yaşarlar. Bu kertenkeleler isimlerini bütün bedenlerini saran konik iğnelerden alırlar ve kendilerini bu sayede kamufle ederler. Boyları ortalama 20 cm'dir. Ömürleri ortalama 15-20 yıldır. Genellikle karıncalar ile beslenirler. Derilerinin renkleri günün saatlerine bağlı olarak kahverengiden sarıya doğru değişebilir. Böylelikle kurak çöl ortamında etkili bir şekilde kamufle olurlar. Tehlike anında boyunlarından çıkardıkları sahte başla avcıyı yanıltırlar. Derilerindeki dikenlerle çevredeki suyu alarak ağızlarına taşıyabilirler.

Mustafa
AKGÜN

Ahîlik

Taptuk Emre dergâhı Yunus Emre'nin yetiştiği dergâhtır. Dergâhın başında Taptuk Emre bulunmaktadır.

Moğolların en azgın oldukları zamandır. Taptuk Emre Dergâhı'na bir gece baskın yaparlar.

Ancak dergâhtaki dervişler baskından haberliydiler. Moğollara karşı iyi bir mücadele verdiler. Moğolları kılıçlayıp yendiler. Esir alınan Moğol çapulcular bağlanıp Selçuklu askerlerine teslim edildi.

Taptuk Emre Dergâhı büyük badire atlatmıştı.

Bu hadiseden birkaç gün sonra dergâha bir Moğol askeri gelir. Dergâhın idarecisi Sayyad'la aralarında konuşmalar geçer:

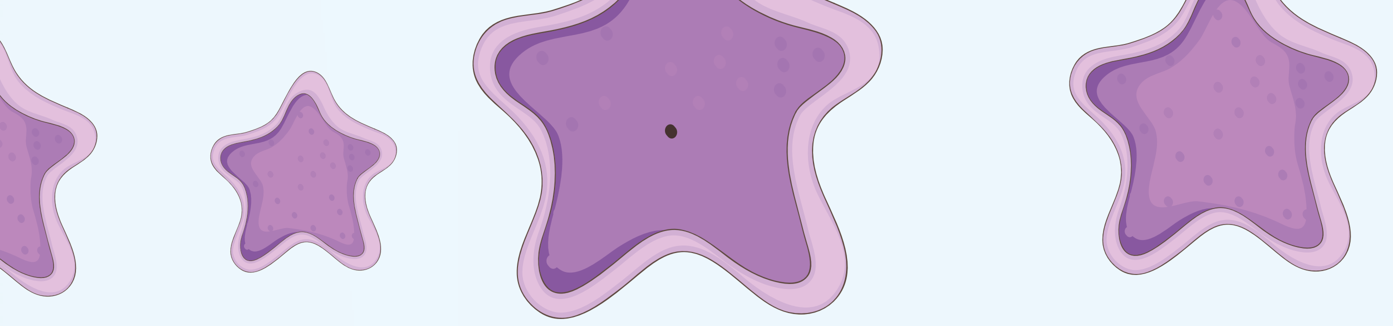
Sayyad, "Dur giremezsin. Üstün başın da perişan. Kimsin sen?" diye sorar.

Moğol askeri üzgündür.

"Ben kötü niyetli değilim."

"Bir Moğol askeri olduğun anlaşılıyor. Anlat. Ne istiyorsun?"

"Ben buraya saldıran Moğol askerleriyle beraberdim. Onlardandım. Gece buraya saldıracakları sıra aralarından sıvıştım."

"Neden?"

"Daha önce sizin bu dergâhtakilerin güzel bir yaşayışın içinde olduklarını duymuştum. Onun için size katılmak istiyordum. Zulümden, insanları öldürmekten nefret ediyordum. Onun için onlardan ayrılmayı, size dâhil olmayı düşündün."

"Adın ne senin?"

"Nogay."

"Doğru söylediğin anlaşılıyor. Taptuk Sultan'a arz ederim. Sanıyorum seni dergâha alır."

"Yalnız bir isteğim var ."

"Nedir?"

"Ben adımın değişmesini istiyorum. Adım sizin kullandığınız güzel isimlerden olsun. Moğol isimlerinden nefret ediyorum. Adım Nogay'dan başka bir isim olsun."

"İstersen senin adın Ahmed olsun."

"Ahmed çok güzel. Çok sevdim bu adı. Neden Ahmed peki?"

"Ahmed kardeşimiz vardı. Gül Ahmed derdik biz ona. Çok güzeldi. Moğolların saldırdığı gece şehid oldu. Onu hatırlayalım dedik. Ayrıca Ahmed, peygamberimiz'in isimlerinden biridir."

"Bana böyle kıymetli bir insanın adını verdiğiniz için çok mutlu oldum."

"Nasibin varmış ki gelip bize katıldın."

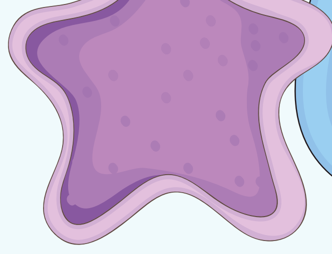
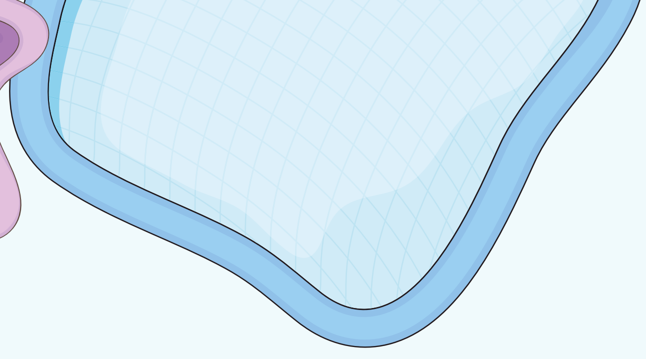
"Peki, bana şu Ahîlikten bahseder misin biraz."

"Ahîlik Anadolu'daki Müslüman Türklerin ortaya çıkardığı bir teşkilattır. Kurucusu Ahî Evren'dir. Teşkilâtın piri Debbağ Ahî Evren'dir. 32 çeşit esnaf ve sanatkârın başıdır. Aynı zamanda büyük bir âlim ve fikir adamıdır.

Kayseri, Kırşehir ve Ankara'da çoğaldı Ahîler. Kısa zamanda pek çok şehre yayıldılar. Seçluklluların ve Osmanlıların alt yapısını meydana getirdiler.

Oğuz Türkleri Anadolu'ya geldiklerinde sanat ve ticaret Rum ve Ermenilerin elindeydi. Ahîlikle Türkler sanat ve ticarete hâkim oldular.Selçuklu ve Osmanlı idarecilerinden pek çoğu Ahîliği esas almıştır. Müslüman olmayanlar, çevresinde iyi tanınmayanlar teşkilata alınmazlar. Kötü söz getirebileceği düşünülenler, kötü ahlaklılar teşkilata giremez. Katiller, hayvan öldürenler teşkilata alınmazlar.Bozuk mal yapan ve satanlar teşkilattan atılırlardı. Papucu dama atılmak sözü buraya dayanmaktadır. Ahî Evren'in eşi Fatma Bacı da 'Bacıyân-ı Rum' yani 'Anadolu Kadınları' teşkilatını kurdu. Ve Kadın Ana olarak tanındı."

Yaşamımızın Seçimi

Yaşamımız boyunca yapacağımız seçimler kaderimizi belirler; mutlu bireyler olarak yetişmemizi, çevremizdeki insanlara örnek olmamızı ve topluma da olumlu katkılar sunmamızı sağlar.

Öncelikle seçeceğimiz iyi arkadaşlarla mutlu olur, kaliteli zaman geçirir, paylaşmayı öğrenir, doğru yoldan ayrılmayız.

Doğru kişilerle kuracağımız yuvalarda mutlu olur; sağlıklı, ahlaklı, çalışkan, dürüst çocuklar yetiştiririz.

Seçeceğimiz meslekler ise bize hem para kazandırır ve hayatımızı sürdürürüz hem de topluma faydalı oluruz. Yeteneklerimiz doğrultusunda severek yapacağımız meslekler bizi geliştirir; kendine güvenen, çalışkan bireyler yapar.

Söylenmiş yüzlerce özlü sözden en sevdiğim ve kendime de örnek aldığım "Ne iş yapmak istiyorsan o en sevdiğin olsun." ya da "Ne iş yaparsan yap ama o işte en iyisi ol." değişleridir.

Aileler çocuklarının toplumda kabul gören, kendilerinin de öğünecekleri meslekleri seçmelerini isterler. Meslek seçme aşamasında onlara baskı yapar, yönlendirirler. Sırf aileleri istediği için doktor, avukat, mühendis, bankacı olan; akıllarında ise hayallerindeki meslekler kalan çok genç tanırım.

Tiyatro aşkıyla yanıp tutuşan, sahne tozunu yıllar geçse de unutamayan, olağanüstü bestelerini odasında, arkadaş çevresinde çalabilen ya da yaptığı tabloları gün yüzüne çıkaramayan kişiler; "Bu meslek para kazandırmaz, aç kalırsın." veya "Sen mühendis ol müziğini yine yaparsın." ya da "Resimlerini çizersin.", "Hafta sonları tiyatro çalışmalarına gidersin." sözleri ile karşılaşmışlardır. Kim bilir ne ressamlar, edebiyatçılar, müzisyenler yetişecekti. Toplum ne sanatçılar kazanacaktı!

Diğer yandan imkânları elvermediği için eğitimini yarıda bırakan ve çalışmaya başlamak zorunda kalan yüzlerce genci düşündükçe içim sızlar. İstemeden, sırf para kazanmak için yapılan bir işle tüketilen, yazık olan bir ömrün öyküsüdür bu...

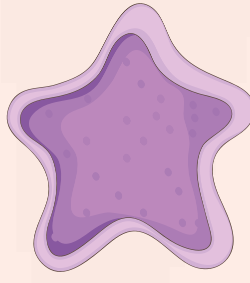
Ne olursa olsun, hangi şartlarda seçilirse seçilsin mesleklerimize saygı duymaya, onu en iyi, en ahlaklı, en dürüst şekilde yapmaya sonuna kadar inananlardanım.

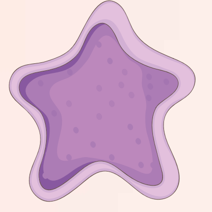
Yaptığımız mesleklerle topluma bir hizmet sunuyor, karşılığında kazanç sağlıyorsak bu kazancı sonuna kadar hak etmeli, insanları mutlu etmeliyiz.

Yetişen her bireye; yetenekleriyle özdeş, bilgi ve becerisini gösterebileceği, insanlığa hizmet edebileceği, bildiklerini bir sonraki kuşaklara gururla aktarabileceği ve ömürlerinin sonuna kadar huzur ve mutlulukla yapacakları meslekler seçmelerini dilerim.

Esra Elif'in Günlüğü

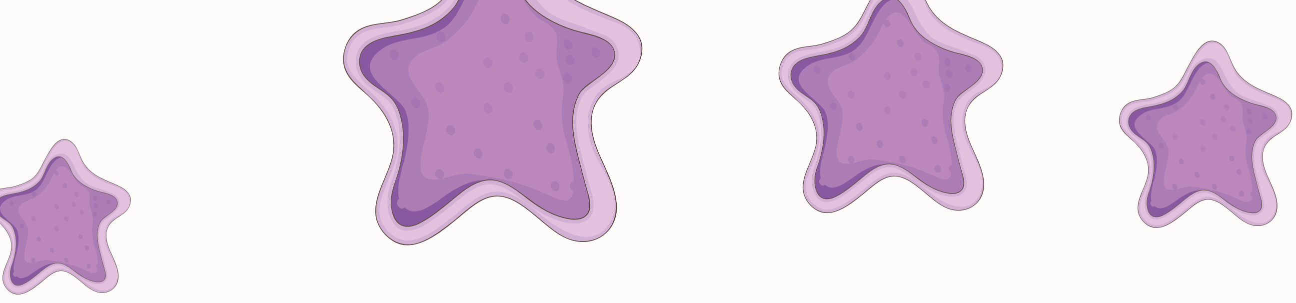
Esra Elif ŞAHİN

Büyük Mirasımız

Sevgili arkadaşlar,insan Allah'ın yarattığı canlılar arasında en üstün ve mükemmel olanıdır. Çünkü onlara diğer canlılara verilmeyen başta akıl nimeti olmak üzere sayısız nimetler verilmiş ve sorumluluk yüklenmiştir.

Bütün bu üstün özellik ve meziyetlere rağmen insanın tek başına hayatını devam ettirmesi pek mümkün değildir. Bir civciv yumurtadan çıkar çıkmaz suda yüzebilmesine rağmen insan doğduğunda başta annesi ve ailesi olmak üzerediğer yakınlarının şefkat ve bakımına muhtaçtır.

Sosyal bir varlık olan insan diğer insanlarla hayatı paylaşmak zorundadır.

Yardıma muhtaç olanlara yardım etmek, düşenin elinden tutmak, kendinden önce mü'min kardeşlerini düşünmek Rabb'imizin bir emri ve insan olmamızın bir gereğidir.

Din büyüklerimiz ve atalarımız bu konuda ve her konuda bizlere örnek olacak tablolar sunmuşlardır. Öğretmenimizin tarih dersinde anlattığı şu hadise beni çok etkilemişti:

"Fatih Sultan Mehmet Han bir sabah erkenden tebdili kıyafetdükkânları teftiş etmek ve halkının halini yakından görmek için bir pazar yerine gider.Bir dükkâna girer,selam verir.Dükkân sahibi kıyafetlerini değiştirdiği için Sultan Fatih'i tanımamıştır. Bir kısım malzemeleri aldıktan sonra dükkân sahibi:

- Efendim, ben bu sabah sayenizde siftah ettim, karşı komşumuz henüz siftah etmedi. Diğer ihtiyaçlarınızı da ondan alın, der.

Bu durumdan gayet memnun bir halde karşı esnafın dükkânına gider.

Aynı güzelliği orada da yaşayan Sultan Fatih 'Ben bu millet ile değil İstanbul'u, dünyayı fethederim.' der."

İşte bizim ecdadımız, atalarımız... Onlarla ne kadar gurur duysak azdır.

Bizim de onları örnek almamız lazımdır.

Biz de okullarımızın yeni açılmış olmasından dolayı kardeşimle benim kırtasiye ihtiyaçlarımızı almak üzere babamla çarşıya gittik.Emekli bir öğretmen olan Akif Amca'nın kırtasiye dükkânına gittik.Defterlerimizi aldıktan sonra birden aklıma öğretmenimizin anlattığı hadise geldi. Babama:

- Babacığım, defterlerimizi aldık, diğer ihtiyaçlarımızı da atamız Fatih Sultan Mehmet'in yaptığı gibi başka yerden alalım.

Bu sözlerim karşısında babam ve Akif Amca şaşkınlığını gizleyemeyip çok memnun olduklarını belirterek beni tebrik ettiler.

Bizler atalarımızdan bize kalan o büyük mirasa sahip çıkmalıyız.

Onlardan öğrendiğimiz güzellikleri, kültürümüzü, gelenek ve göreneklerimizi yaşamalı, yaşatmalı ve bizden sonraki nesillere ulaştırmalıyız.

Hepinizin yeni eğitim ve öğretim yılınızı tebrik ediyorum.Kalın sağlıcakla...

Seda
BAYRAK
DURGUT

Okul Yolu

Sabahları okula babamla gidiyorum. Her gün geçtiğimiz yolda, hep aynı saatte çalışan bir temizlik görevlisi ağabey var. Yolun kenarında, araçlardan atılan çeşit çeşit çöpleri temizliyor bıkmadan usanmadan. Onu her görüşümde içimden seslenmek geliyor, "Bıkmadın mı ağabey, bıkmadın mı?!"

Bir gün bıksa ne olur sanki diye düşündüm bugün. Hiç etrafla ilgilenmeden, sağa sola bakmadan her gün aynı özenle, düzenle önüne bakarak topladığı çöpleri, yalnızca bir gün toplamasa ne olurdu?

Birden gözlerim karardı. Babamın aniden yaptığı fren başımı döndürmüştü. Sağıma soluma baktım. Korna sesleri, bağrışmalar,

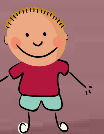

gürültü. Nefesim kesildi. Babama baktım. Şaşkınlıkla olan biteni anlamaya çalışıyordu benim gibi. Tüm araçlar yolun ortasında durmuştu. Herkes birbirine ne olduğunu soruyordu. Ve kimse cevap veremiyordu. Az ileriden bir adam koşarak geldi. Ve konuşmaya başladı:

"Tüm çöp kamyonları ve temizlik işçileri işlerini bırakma kararı almış gece. Yani her taraf çöplük! Çöpler yolu kapatmış. Kimse ilerleyemiyor arkadaşlar. Tüm çöpleri el birliği ile toplayıp görevli dostlarımızı ikna etmeliyiz. Eğer öylece durursak hiçbirimiz işe gidemeyeceğiz. Çocuklar da okula gidemeyecek tabii!"

Duyduklarıma inanamıyordum. Aslında birkaç gün okula gitmesem fena da olmazdı hani. Yarınki matematik sınavına gidememiş olmama çok da üzülmezdim sanırım. Ama... Ama sadece çöpler yüzünden hayatın böyle durma noktasına gelmesi, benim matematik sınavımdan çok daha büyük bir problemdi. Ve herkes bu büyük problemin farkındaydı. O yüzden koşturmaya ve küçüğünden büyüğüne çöpleri toplamaya başladık. Uzun uğraşlardan sonra nihayet yollar açılmıştı. Fakat kimsenin hiçbir yere gidecek hali kalmamıştı. Yaptıkları işe yeterince önem verilmediğini düşünen temizlik işçilerinin verdiği mesaj yerine ulaşmıştı.

O acayip günden sonra her sabah el sallayarak, gülümsedim yol kenarında aynı titizlikle işini yapan görevli ağabeye. Ve içimden bıkma dedim, sakın bıkma...

Sibel U. ÖZDEMİR

Emek Hırsızı

Cengiz Bey okuduğu dergiden başını kaldırarak "Gülşen... Gülşen..." diye seslendi.

Gülşen Hanım ellerini önlüğüne kurularken kocasının yanına gelmişti bile.

Cengiz Bey öfke içindeydi elindeki dergiyi eşine gösterirken.

"Şu şiiri okur musun Gülşen."

Gülşen Hanım şiiri okumuş, bitirmiş ve gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Bu nasıl olabilir Cengiz? Şiir sana ait ama altında başka bir isim yazıyor."

"Şiirimi çalmış Gülşen. Düpedüz hırsızlık bu! Nasıl olur da benim duygu ve düşüncelerimi kendininmiş gibi kullanabilir. Telif haklarını bilmiyor olmalı. Emeğe hiç mi saygısı yok bu şahsın?"

"Sakin ol Cengiz. Öfkenin kime faydası olmuş ki... Hak, hukuk, adalet var. Ne yapabileceğimizi düşünelim."

O ana kadar yapbozuyla ilgilenen Doruk ister istemez anne ve babasının konuşmalarını işitmişti. Babasını bu kadar öfkelendiren, çileden çıkaran şeyin ne olduğunu anlamıştı galiba.

"Şiirinizin çalınması çok kötü bir şey ama ne olur üzülmeyin babacığım. İnsanların emeklerini çalanlar cezasız kalmıyormuş."

Cengiz Bey şaşırmıştı. Oğlu sadece on yaşındaydı. Bunları nereden biliyordu? Konuşmaya devam etti Doruk.

"Öğretmenimiz bize doğa ile ilgili şiir yazmamızı söylemişti. Bugün şiirlerimizi sınıfta okuduk. Ancak İbo şiirini okuyup bitirdiğinde arkadaşlarımız sırayla söz istedi. Bu şiirin İbo'ya değil 'Behçet Necatigil'e ait olduğunu ve şiirin adının da 'Kır Şarkısı' olduğunu söylediler. Ben de biliyordum Kır Şarkısı'nı çünkü şiir Türkçe kitabımızda vardı.

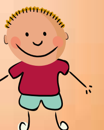
Öğretmenimiz İbo'nun hatalı davrandığını, yaptığının yanlış olduğunu bilmediğini söyledi. Yazdıklarımız iyi de olsa kötü de olsa kendimize ait olmalıymış. Yazacağımız şiir için emek harcamamız gerekiyormuş. Öğretmenimiz emeğin değerini anlattıkça İbo davranışından dolayı çok mahcup oldu. Yüzü kızardı. Başını öne eğdi ve ağlamaya başladı. Hepimizden özür diledi."

Cengiz Bey'in gözleri doldu. Oğlu büyümüş de neler öğrenmişti. Doruk'un bahsettiği şeyler çok hoşuna gitti. Okula gidip çocuklara değerli bilgiler verdiği için öğretmen hanımı kutlayacaktı.

"Hayatın boyunca hep doğru ve dürüst bir insan ol. Kimsenin emeğine göz dikme. Ve... Düşünüyorum da baban şair olduğu halde ondan hiçbir yardım almadan kendi şiirini yazmışsın. Aferin sana Doruk."

"Çok da güzel bir şiir yazmış Cengiz. Bu akşam sana okuyacak, sürpriz yapacaktı." diyerek gülümsedi Gülşen Hanım.

"Şiirimi çalan kişi ile mücadele için ilgili kurumlara yarın başvuruda bulunacağım. Hadi bakalım Doruk, biz hazırız şiirini dinlemeye." dedi Cengiz Bey.

Dostlarımızdan İlginç Bilgiler

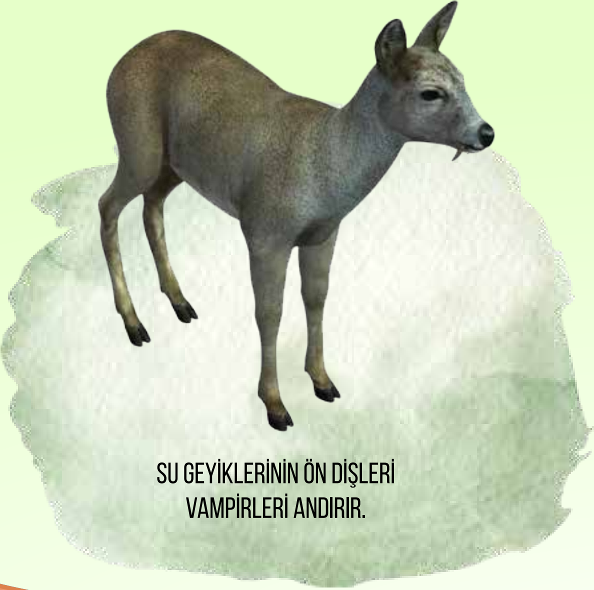
SAKALLI AKBABALAR DOĞADA MAKYAJ YAPAN TEK HAYVANLARDIR. BİLİNÇLİ OLARAK BEYAZ OLAN TÜYLERİNİ KIRMIZI ÇAMURLA BOYARLAR.

KEDİLER ŞEKERLİ BESİNLERİN TADINI ALAMAZ ÇÜNKÜ DİLLERİNDE TATLI RESEPTÖRLERİ YOKTUR.

HİNT DEVİ SİNCABININ TÜYLERİ RENKLİDİR VE BOYU 91-92 CM'E KADAR UZAYABİLİR.

SU GEYİKLERİNİN ÖN DİŞLERİ VAMPİRLERİ ANDIRIR.

SU SAMURLARI UYURKEN BİRBİRLERİNDEN AYRI DÜŞMEMEK İÇİN EL ELE TUTUŞURLAR.

Güvercinin Duası

O ederse şefaat
Olur içimiz rahat.
Muhammed Mustafa'ya
Gönderelimsalavat.
Hu diyelim hu Allah,
Muhammed Rasûlullah
.
Sen'in verdiğin aşkla
Camiyi mesken tuttum,
Adını zikredince
Dertlerimi unuttum.
Hu diyelim hu Allah,
Muhammed Rasûlullah.

Semâda uçmam için
Kanadımı veren Sen,
Bir mağara önünde
Muradımı veren Sen.
Hu diyelim hu Allah,
Muhammed Rasûlullah.

Sevr'in tam girişine
Hemen bir yuva kurdum,
Sen'in yardımın ile
Peygamber'i korudum.
Hu diyelim hu Allah,
Muhammed Rasûlullah.

Dostu Ebu Bekir'le
Gördüm nurlu yüzünü,
Hayat boyu bir daha
Bırakmadım izini.
Hu diyelim hu Allah,
Muhammed Rasûlullah.

Bestami YAZGAN

“Düşünülerek ve yerinde söylenmiş bir söz de insanın bütün kusur ve kabahatlerini affettirebilir. İşte dilin ehemmiyeti böyle büyüktür. Bunun içindir ki Müslümanlık bize dil terbiyesini emrediyor. Dilini ıslah ve terbiye etmemiş dilini düzeltmemiş, terbiye ve nezahete uygun düşmeyen şeylerden çekip çevirmemiş olanların Müslümanlığına itibar etmiyor; onların mü'miniz demelerine ehemmiyet vermiyor.”

Es-Seyyid Osman Hulûsi Efendi (k.s.)

